

Judikatūras krājums

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENTESTA TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)
2014. gada 19. jūnijā

Lieta F-157/12

BN
pret
Eiropas Parlamentu

Civildienests — Ierēdņi — Prasība atcelt tiesību aktu — AD 14 pakāpes ierēdnis, kas uz laiku ieņem direktora padomnieka amatu — Apgalvojums par psiholoģisku vardarbību pret ģenerāldirektoru — Ilgstošs slimības atvaļinājums — Lēmums iecelt padomnieka amatā citā ģenerāldirektorātā — Pienākums ņemt vērā ierēdņu intereses — Labas pārvaldības princips — Dienesta intereses — Noteikums par pakāpes un amata atbilstību — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Kaitējums, kas izriet no rīcības, kura nav lēmums

Priekšmets: Prasība, kas celta saskaņā ar LESD 270. pantu, kurš EAEK līgumam ir piemērojams atbilstoši tā 106.a pantam, ar kuru *BN* lūdz, pirmkārt, atcelt Eiropas Parlamenta 2012. gada 20. marta lēmumu, ar kuru tiek izbeigti viņas direktora padomnieces pienākumi Personāla ģenerāldirektorāta (ĢD) Resursu direktorātā un no 2012. gada 15. marta viņa tiek iecelta jaunā – padomnieces amatā Infrastruktūras un loģistikas ģenerāldirektorāta Resursu direkcijas Vispārējās koordinācijas nodaļas dienestā “Vides vadības un audita sistēma” (turpmāk tekstā – “dienests *EMAS*”), kā arī 2012. gada 21. septembra lēmumu, ar kuru ir noraidīta sūdzība, kas iesniegta par 2012. gada 20. marta lēmumu, un, otrkārt, atlīdzināt zaudējumus, ko viņa esot cietusi saistībā ar vardarbīgu rīcību un sliktu pārvaldību no viņas priekšniecības puses, kuri *ex æquo et bono* ir novērtēti EUR 400 000 apmērā

Nolēmums: Prasību noraidīt. Eiropas Parlaments sedz savus un atlīdzina *BN* tiesāšanās izdevumus.

Kopsavilkums

- Ierēdņi — Pārcelšana citā amatā — Iecelšana citā amatā — Nošķiršanas kritērijs — Kopīgi nosacījumi*
(Civildienesta noteikumu 4. pants, 7. panta 1. punkts un 29. pants)
- Ierēdņi — Dienestu organizēšana — Personāla iecelšana amatā — Iecelšana citā amatā — Noteikuma par pakāpes un amata atbilstību ievērošana — Piemērojamība*
(Civildienesta noteikumu 7. panta 1. punkts)
- Ierēdņi — Psiholoģiska vardarbība — Pierādīšanas pienākums — Ieinteresētās personas pienākums iesniegt sākotnējus pierādījumus*
(Civildienesta noteikumu 12.a panta 2. punkts)

4. Ierēdņu celta prasība — Pamati — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Jēdziens — Dienesta interesēm atbilstošs lēmums — Pilnvaru nepareizas izmantošanas neesamība

5. Ierēdņi — Dienestu organizēšana — Personāla iecelšana amatā — Iecelšanas citā amatā dienesta interesēs pasākums — Ieinteresētās personas tiesības tikt uzklautam — Neesamība (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkts; Civildienesta noteikumu 7. panta 1. punkts)

6. Ierēdņi — Administrācijas pienākums ņemt vērā ierēdņu intereses — Piemērojamība — Pastiprināts pienākums gadījumā, ja tiek ietekmēta ierēdņa veselība — Ierobežojumi (Civildienesta noteikumu 24. pants)

7. Ierēdņi — Drošības un veselības aizsardzība — Iestāžu pienākumi — Piemērojamība — Direktīva 89/391 par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā — Iedarbība — Ierobežojumi (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 1. punkts; Civildienesta noteikumu 1.e panta 2. punkts; Padomes Direktīva 89/391)

1. Tā kā lēmums ir balstīts uz Civildienesta noteikumu 7. panta 1. punktu, pat ja tas ir pieņemts kā lēmums par ierēdņa pārcelšanu citā amatā, tad gadījumā, ja attiecīgā persona netiek pārcelta uz vakantu amatu, piemērojot Civildienesta noteikumu 4. un 29. pantu, tas ir jāizskata kā iecelšanas citā amatā pasākums.

Tomēr uz lēmumiem par iecelšanu citā amatā, tāpat kā uz lēmumiem par pārcelšanu citā amatā saistībā ar attiecīgo ierēdņu tiesību un likumīgo interešu aizsardzību attiecas Civildienesta noteikumu 7. panta 1. punkta normas, it īpaši tādā ziņā, ka ierēdņu iecelšanu citā amatā var veikt tikai dienesta interesēs un ievērojot darba līdzvērtību.

(skat. 44.–46. punktu)

Atsauce

Civildienesta tiesa: spriedums *de Albuquerque*/Komisija, F-55/06, EU:F:2007:15, 55. punkts un tajā minētā judikatūra.

2. Ierēdņa iecelšanas citā amatā gadījumā, ja tiek mainīti viņam uzticētie pienākumi, pakāpes un amata atbilstības princips, kas it īpaši ir noteikts Civildienesta noteikumu 7. pantā, nozīmē salīdzinājumu nevis starp attiecīgā ierēdņa pašreizējiem un agrākajiem pienākumiem, bet starp viņa pašreizējiem pienākumiem un viņa pakāpi hierarhijā. Tādēļ noteikums par pakāpes un amata atbilstību pieļauj, ka lēmums ietver jaunu pienākumu uzticēšķiršanu, kuri, lai gan tie atšķiras no iepriekš pildītajiem pienākumiem un attiecīgā persona tos uztver kā savu pienākumu samazināšanu, tomēr ir saderīgi ar amatu, kas atbilst viņa pakāpei. Tātad ar faktisku ierēdņa pilnvaru samazināšanu pakāpes un amata savstarpējās atbilstības princips tiek pārkāpts tikai tad, ja viņa jaunie pienākumi, tos aplūkojot kopumā, acīmredzami ir nenozīmīgāki par tiem, kas atbilst viņa pakāpei un amatam, ņemot vērā šo uzdevumu būtību, svarīgumu un apjomu. Visbeidzot, ar Civildienesta noteikumiem ierēdņiem nav piešķirtas nekādas tiesības uz noteiktu amatu, bet, gluži pretēji, iecelēj institūcijai ir piešķirta kompetence iecelt ierēdņus dienesta interesēs dažādos amatos, kas atbilst viņu pakāpei. Turklāt, lai gan ir skaidrs, ka administrācijas interesēs patiešām ir iecelt ierēdņus amatā, kas atbilst viņu spējām un personiskajām vēlmēm, tomēr nevar tikt atzīts, ka ierēdņiem būtu tiesības pildīt vai saglabāt īpašus pienākumus vai atteikties no jebkura cita pienākuma saistībā ar viņu pamatamatu. Tādējādi, ieceļot ierēdņi no nodaļas vadītāja amata padomnieka amatā, saglabājot to pašu dienesta pakāpi AD 14, tiek ievērots pakāpes un amata atbilstības princips, ciktāl, kā redzams pamatamatu apraksta tabulā Civildienesta noteikumu I pielikuma A punktā, pakāpe AD 14 atbilst administratoram, kas pilda, piemēram, direktora, nodaļas vadītāja vai padomnieka pienākumus.

(skat. 55.–58. punktu)

Atsauces

Civildienesta tiesa: spriedums *Bermejo Garde/ESK*, F-41/10, EU:F:2012:135, 162.–164. punkts un tajos minētā judikatūra, spriedums pārsūdzēts Eiropas Savienības Vispārējā tiesā, lieta T-530/12 P.

3. Lai prasījumu par administrācijas lēmuma atcelšanu pamatojumam būtu piemērojams Civildienesta noteikumu 12.a panta 2. punkts par tāda ierēdņa aizsardzību, kurš apgalvo, ka ir cietis no vardarbības, ir nepieciešams, lai ieinteresētā persona iesniegtu kaut sākotnējus pierādījumus tam, ka apstrīdētais lēmums pilnībā vai daļēji ir uzskatāms par pretpasākumu attiecībā uz viņu.

Šajā ziņā ar to apstākli vien, ka ierēdnis ir lūdzis, lai viņu iecelī nodaļas vadītāja amatā, un iecelējinstiitūcija nav izpildījusi šo lūgumu, un ierēdnis ir ticis iecelts no viena padomnieka amata citā padomnieka amatā, nepietiek, lai apstrīdēto lēmumu klasificētu par pretpasākumu attiecībā uz ieinteresēto personu.

(skat. 67. un 70. punktu)

4. Pilnvaru nepareizas izmantošanas jēdzienam, kura izpausme ir procedūras neievērošana, ir ļoti precīzs apjoms, kas attiecas uz administrācijas pilnvaru izmantošanu citiem mērķiem, nekā tās paredzētas. Lēmumā pilnvaras ir nepareizi izmantotas tad, ja pēc objektīvām, atbilstīgām un saskanīgām pazīmēm izrādās, ka tas ir pieņemts, lai sasniegtu citus, nevis paredzētos mērķus.

Lēmuma par iecelšanu citā amatā gadījumā, tā kā netika konstatēts, ka lēmums būtu pretējs dienesta interesēm, nepastāv jautājums par pilnvaru nepareizu izmantošanu.

(skat. 76. un 77. punktu)

Atsauce

Civildienesta tiesa: spriedums *BY/EASA*, F-81/11, EU:F:2013:82, 69. un 70. punkts un tajos minētā judikatūra.

5. Tiesības uz aizstāvību, lai arī tās ir plašākas, noteikti ietver arī tiesības tikt uzklausītam, – ikvienas personas tiesības tikt uzklausītai, pirms tiek veikts kāds individuāls pasākums, kas to varētu nelabvēlīgi ietekmēt, tiesības, kas ir noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā. Ikvienu ierēdņa tiesības tikt uzklausītam ir piemērojamas it īpaši pirms tāda akta pieņemšanas, kam var būt ievērojamas sekas attiecībā uz viņa karjeras attīstību.

Ja lēmums nevar būtiski ietekmēt ieinteresētās personas karjeras attīstību, ja tajā ir ievērota amatu līdzvērtība, ja tajā ir apmierināta ieinteresētās personas vēlme vairs nestrādāt savā specializācijas jomā vai tieši tajā ģenerāldirektorātā, kurā ieinteresētā persona ir strādājusi, un ja tas neliek ieinteresētajai personai mainīt dienesta vietu, iecelējinstiitūcijai nav pienākuma pirms lēmuma pieņemšanas ieinteresētajai personai paziņot pamatojumu lēmumam iecelt citā amatā, lai tā varētu lietderīgi paziņot savu viedokli šajā jautājumā.

(skat. 84. un 85. punktu)

Atsauces

Pirmās instances tiesa: spriedums *Clotuche/Komisija*, T-339/03, EU:T:2007:36, 147. punkts.

Civildienesta tiesa: spriedums *Z/Tiesa*, F-88/09 un F-48/10, EU:F:2012:171, 146. punkts un tajā minētā judikatūra.

6. Administrācijas pienākumi, kas izriet no pienākuma ņemt vērā ierēdņu intereses, ir būtiski pastiprināti gadījumā, ja situācija attiecas uz tādu ierēdņiem, kuru fiziskā vai garīgā veselība tiek ietekmēta. Šādā gadījumā administrācijai viņa lūgumi ir jāizskata ar īpašu atvērtību. Turklāt iestādes medicīniskajam dienestam – it īpaši tad, ja attiecīgais ierēdnis pats vai arī administrācija ir vērsusi tā uzmanību uz iespējami kaitīgu ietekmi, kāda administratīvam lēmumam varētu būt uz tās personas veselību, kurai tas ir adresēts, – ir vispārīgi jāpārbauda, vai apgalvotais risks pastāv un cik tas ir liels, un jāinformē iecelējinstītūcija par tā veiktās pārbaudes rezultātiem.

Tomēr nevar pārnest, ka iecelējinstītūcija, pieņemot lēmumu par iecelšanu citā amatā, būtu pārkāpusi savu pienākumu ņemt vērā ierēdņu intereses vai labas pārvaldības principu, ciktāl ar šo lēmumu tā ir apmierinājusi ieinteresētās personas izteikto vēlmi, proti, vairs nestrādāt savā specializācijas jomā un vairs nestrādāt konkrētajā ģenerāldirekcijā. Pat ja ir taisnība, ka ieinteresētā persona esot arī izteikusi vēlmi tikt ieceltai nodaļas vadītāja amatā, nevis padomnieka amatā, tomēr, ņemot vērā plašo rīcības brīvību, kas katrai iestādei ir attiecībā uz savu dienestu organizēšanu, tā kā iecelšanas citā amatā pasākums atbilst dienesta interesēm un ir saderīgs ar noteikumu par atbilstību starp pakāpi un amatu, Savienības tiesai nav pienākuma noteikt, vai citi pasākumi būtu bijuši labvēlīgāki.

(skat. 92., 93. un 96.–98. punktu)

Atsauce

Civildienesta tiesa: spriedums *Esders/Komisija*, F-62/10, EU:F:2011:141, 80. un 82. punkts un tajos minētā judikatūra.

7. Savienības iestādēm ir pienākums ievērot darba ņēmēju tiesības – kas ir noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 1. punktā – uz darba apstākļiem, kas ir saderīgi ar veselības [aizsardzību]. Saskaņā ar Hartas 31. panta skaidrojumiem, kuri saskaņā ar LES 6. panta 1. punkta trešo daļu un Hartas 52. panta 7. punktu ir jāņem vērā, to interpretējot, šis hartas 31. panta 1. punkts balstās uz Direktīvu 89/391 par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā.

Savukārt Civildienesta noteikumu 1.e panta 2. punkta formulējumā, ciktāl tajā ir norādīts uz minimālajām prasībām, ko piemēro saskaņā ar pasākumiem, kuri drošības un veselības jomā pieņemti atbilstoši Līgumiem, un kas attiecas uz darba apstākļiem, ir paredzēti tādi noteikumi kā tie, kas ir ietverti Direktīvā 89/391, jo – kā izriet no tās 1. panta 1. punkta – tās mērķis ir ieviest pasākumus, kas veicinātu darba ņēmēju drošības un veselības aizsardzības uzlabošanu darbā.

Tomēr, lai arī cik plašs būtu Savienības iestāžu pienākums, kad tās rikojas darba devēja statusā, nodrošināt darbinieku drošību un veselības aizsardzību, tas nevar būt tik plašs, ka uzliek attiecīgajai iestādei pilnīgu atbildību par rezultātu.

(skat. 104.–106., 109. un 110. punktu)

Atsauces

Tiesa: sprieduma pārskatīšana, *Komisija/Strack*, C-579/12 RX-II, EU:C:2013:570, 39. un 43. punkts.

Civildienesta tiesa: spriedums *Missir Mamachi di Lusignano/Komisija*, F-50/09, EU:F:2011:55, 130. punkts, par ko ir iesniegta apelācijas sūdzība Eiropas Savienības Vispārējā tiesā, lieta T-401/11 P.